

RECENZE

BABIAKOVÁ, E. - HAJDINOVÁ, J. *Judikatúra vo veciach priestupkového práva.* IURA EDITION, spol. s r. o., 2012, s. 414, ISBN 978-80-8078-462-1

Problematica vyvodzovania zodpovednosti fyzických osôb za priestupky, ktoré sú špeciálnou kategóriou správnych deliktov, je v právnej teórii a najmä v právnej praxi živou oblasťou.

Interpretácia a aplikácia zákonov upravujúcich priestupky vyžaduje nielen právnu erudíciu zo strany vykonávateľov verejnej správy oprávnených objasňovať a prejednávať priestupky, ale kladie nároky tiež na rozhodovaciu činnosť súdov v rámci správneho súdnictva, nakoľko Slovenská republika sa zaviazala zaručiť práva zakotvené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd a má záväzok riadiť sa konečným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva vo všetkých sporoch, ktorých je procesnou stranou.

Ako členský štát Rady Európy je povinná vo svojej vnútroštátnej úprave garantovať práva zaručené touto medzinárodnou zmluvou, okrem iného aj v oblasti trestania súkromných osôb orgánmi verejnej moci. Najväčší význam majú v tomto smere ustanovenia Dohovoru – čl. 6 (právo na spravodlivý proces), čl. 7 (zákaz trestu bez zákona) a čl. 13 (právo na účinné opravné prostriedky) a ustanovenia čl. 2-4 Protokolu č. 7 k Dohovoru (právo na odvolanie v trestných veciach, odškodnenie za nezákonné odsúdenie a právo nebyť odsúdený v tej istej veci dvakrát).

Napriek tomu, že text Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd používa len pojem trestný čin, Európsky súd pre ľudské práva interpretuje pojmy trestná vec, trestné konanie, trestný čin a potrestanie autonómne. Dôsledkom doktríny o autonómnosti je, že nie je z právneho hľadiska podstatné, či skutok je vnútroštátnym právnym predpisom kvalifikovaný ako trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt.

Z tohto dôvodu narastá význam súdnej judikatúry, keďže slovenské súdy, na rozdiel od vykonávateľov verejnej správy, neváhajú v prípade nedostatočnej zákonnej úpravy priamo aplikovať ustanovenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v záujme zabezpečenia ochrany práv súkromných osôb taktiež využívajú *analogiu iuris a legis* v prospech páchatela priestupku.

Recenzované dielo prináša v tomto smere výber reprezentatívnych judikátov – či už ide o rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (s. 14-44), rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (s. 45-77), rozsudky a uznesenia Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky vo veciach konania o priestupkoch (s. 80-260) ako aj jednotlivých skutkových podstat priestupkov (s. 262-375). Vzhľadom na to, že časť C v publikácii sa týka aj priestupkov zakotvených v osobitných zákonoch, možno konštatovať, že záber diela je širší a netýka sa len výkladu a aplikácie zákona SNR č. 372/1990 Zb., o priestupkoch, v znení neskorších predpisov.

Vhodným doplnkom je príloha, ktorá obsahuje neoficiálny preklad textu odporúčania č. R (91) 1 členským štátom o správnych sankciách s dôvodovou správou, rezolúcie R (77) 33 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom, odporúčania (80) 2 o používaní správnej úvahy správnymi orgánmi a odporúčania CM/Rec (2007) 7 o dobrej verejnej správe.

I keď ide o dokumenty Výboru ministrov, ktoré nemajú právne záväzný charakter ani pre správne orgány, ani pre súdy, sú nepriamym nástrojom Rady Európy najčastejšie spájané so zabezpečovaním a monitoringom dodržiavania vysokého štandardu ľudských práv a základných slobôd. Keďže Slovenská republika má politický záväzok transponovať požiadavky týchto dokumentov do právnej úpravy, súdy i orgány verejnej správy sa na ne podporne odvolávajú v odôvodnení svojich rozhodnutí týkajúcich sa priestupkov.

Ťažisko publikácie tvoria publikované i nepublikované rozhodnutia správnych súdov. Pri všetkých bola vytvorená právna veta a vybrané časti z odôvodnenia rozhodnutí za účelom lepšieho pochopenia interpretácie priestupkového práva.

Najrozsiahlejšia časť diela sa týka konania o priestupkoch. Autorky vybrali vhodné judikáty z oblasti zásad priestupkového konania, ústneho pojednávania, dokazovania v priestupkovom konaní, blokového konania a súbehu priestupkov. Pod názvom „Rôzne“ si čitateľ nájde rozhodnutia týkajúce sa plnej jurisdikcie súdu vo veciach priestupkov, práva poškodeného v priestupkovom konaní ako aj výkladu vybraných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb., v znení neskorších predpisov).

Publikáciu hodnotím vysoko z dôvodu citlivého, reprezentatívneho a erudovaného výberu súdnych rozhodnutí a uznesení, aj systematického a logického usporiadania jednotlivých častí urýchľujúceho orientáciu čitateľa.

Soňa Košičiarová